

og med lav Valuta, medens den dyrere Cigar, denne Mellemvare til 22½ Kr., er en Vare, der produceres her i Landet, saa har den nuværende Lovgivning ført til, at man beskatter den danske Industri i langt højere Grad end de indførte Varer. Alene Beskatningen fører med andre Ord til, at der maa blive en saa stor Prisdifference mellem den danske Industris Produkter og de indførte Varer, en Prisdifference, der ikke staar i noget som helst Forhold til den Kvalitetsforskelle, der er paa Varerne. Derfor er det en stor Fordel ved det Lovforslag, der nu foreligger, at man faar afskaffet disse lave Skattesatser, ikke alene af fiskale Hensyn, men ogsaa af Hensyn til Produktionen. Ethvert Forslag, der gaar ud paa at sætte en lavere Sats paa de billigere Varer, vil komme til at virke som en Begunstigelse af den udenlandske Produktion paa den hjemlige Produktions Bekostning. Derfor vilde de Forslag, der fra forskellig Side blev stillet i det andet høje Ting, om lavere Satser paa de billigere Kvaliteter, hvis de var blevet gennemført, i høj Grad have virket fremmende paa Importen fra Udlandet og til Skade for den danske Produktion.

I det hele taget er den foretagne Ændring i Skattesatserne efter min Mening Lovforslagets Fortrin. At komme bort fra de mange Satser og ind paa faa Satser med et vidt Spillerum det er det, som vil virke heldigst, under alle Omstændigheder for Produktionen, men sikkert ogsaa for Forbrugerne. Det, at man, som f. Eks. i det Forslag, der blev fremsat fra radikal Side i det andet høje Ting, sætter en stor Mængde Satser, der kun har et meget lille Spillerum, fører til, at de Varer, der produceres, nok kan faas til mange forskellige Priser, men det er Skatten, der angiver Prisen, ikke Kvaliteten. Lad mig tage et Eksempel. Naar man beskatter en Cigar, der koster 330 Kr. pr. 1000, med 50 pCt., medens man i en anden Klasse beskatter en Cigar til 280 Kr. pr. 1000 med 40 pCt., bliver der efter Fradrag af Skatten for Cigaren til 330 Kr. 165 Kr., men for Cigaren til 280 Kr. 168 Kr. tilbage til Fremstilling af Varen, til Fabrikantavance, Importøravance, Agentprovision, Rentetab og andre Udgifter. Dette vil jo sige, at man kan fremstille en bedre Vare til en billigere Pris, idet Skatten i dette Tilfælde har for lille et Spillerum; for hver Gang den gaar op til en højere Procent, medfører det i Virkeligheden, at man ikke kan producere Varer af forskellig Kvalitet, uden at man skal op paa nogle ganske overordentlig høje Priser. Derfor tror jeg, det i alle Henseender var

heldigt, at de Forslag, der i det andet Ting blev stillet om en stærk Deling af Skattesatserne, ikke blev vedtaget, og saadanne Forslag vil forhaabentlig heller ikke blive vedtaget i dette høje Ting.

Af Lovforslagets øvrige Bestemmelser skal jeg fremhæve Bestemmelserne om Forbud mod Hjemmearbejde. Jeg maa dér i Modsetning til det ærede Medlem, der nu talte, i høj Grad beklage, at Gennemførelsen af dette Lovforslag skal nødvendiggøre, at man forbyder saadan Hjemmearbejde. Hvis det havde været af hygiejniske Grunde, som det ærede Medlem talte om, vilde jeg maaske have set noget anderledes paa Sagen, men jeg tror, at den Side af Sagen i Virkeligheden slet ikke har været undersøgt. Naar man trækker det hygiejniske frem, er det vist mere som et Forsvar for, at man kommer ind paa et saadant Forbud mod Hjemmearbejde, noget, jeg fra min Side i høj Grad maa beklage.

I § 11 findes der et andet Forbud, som jeg mener absolut ikke vil kunne overholdes. Det er Forbudet mod Mellemhandel med Cigarer og Cigarillos. Jeg har ved Behandlingen af den nugældende Lov peget paa dette Punkt, og der er ogsaa sket en Ændring fra den nugældende Lov til det Lovforslag, vi nu behandler, idet man her giver Detailhandlerne Lov til at afsætte Varen til Restauratører, Gæstgivere og lignende. Tilfaldelsen gælder ifølge Forslaget „almindelige“ Detailhandlere — ja, jeg ved nu ikke, hvor man drager Grænsen mellem almindelige Detailhandlere og ikke-almindelige Detailhandlere. Ude i Provinsen er det almindeligt, at større Forretninger drives paa Købmandsborgerskab; de paagældende kan jo ikke være almindelige Detailhandlere, men jeg ved ikke, om det er Meningen, at en saadan Købmand ikke maa sælge til Gæstgivere og lignende. Men selv med denne Tilføjelse mener jeg ikke, at Forslaget virker tilstrækkelig rimeligt; i hvert Fald ude i Provinsen kan efter min Mening dette Forbud ikke overholdes. Det kan være, at det kan overholdes i København, hvor den handlende har lettere Adgang til at komme i Forbindelse med en Fabrikant, jeg tvivler dog noget om det; men ude i Provinsen, hvor det ikke kan undgaas, at en Købmand lejlighedsvis maa gaa hen til en anden Købmand for at forsyne sig med en Vare, som han mangler, eller hvor en mindre handlende ikke har tilstrækkelig stort Forbrug til, at han selv kan forskrive en Vare, men maa købe den hos en større handlende, kan efter min Mening denne Bestemmelse ikke overholdes. Jeg synes ogsaa, det er urimeligt at